

BIRGER SØRENSEN

Den 70-årige Birger Sørensen har kæmpet med sin psyke og et alkoholproblem gennem store dele af livet. En kold oktober-aften var det også tæt på at tage livet af ham, da han flygtede fra Ørsted Nervesanatorium med en saks i hånden og ét formål.

SKIZOFRENIEN TOG NÆSTEN LIVET AF BIRGER SØRENSEN

Tekst og foto af Christian Fomsgaard Jensen fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, 1. semester hold 2

Den første aften Birger Sørensen var tilbage på Ørsted Nervesanatorium efter tidligere ophold, tog skizofrenien over for ham. Han så ting, der ikke var der, og det blev for meget.

Birger lå i sin seng i Ørsted med en saks i hånden. Han var jæger. Mens han lå i sengen, følte han, der fløj fasaner ud af maven på ham. Birger opdagede, at der kun var en nattevagt. Hun gik rundt i en kittel, så han fandt også en kittel at tage på. Derefter sneg han sig ud af sit værelse og ned til bagindgangen, som

han kendte fra tidligere. Han ville ud i verden.

Han vidste godt, hvad han ville ude i verden – han ville tage sit eget liv. Det skulle slutte nu. Han fandt ly under et træ, hvor han forsøgte at klippe sit håndled og albue op. Han trykkede, alt hvad han kunne, for at få blodet ud. Det lykkedes ikke, så han bevægede sig videre.

Det var midt i oktober, det regnede og nærmede sig slud. I løbet af natten var Birger faldet i en å, så han var gennemblødt, kold og udmattet. Der var krig. Han kunne høre flyvere, helikoptere og tanks over alt. Til sidst var han endt ved Randers Fjord, en tur på små seks kilometer i lige luftlinje.

Han dejsede om i nogle siv efter at have forsøgt at drukne sig selv.

Her knækkede han nogle siv i stykker og bed i dem, mens han forsøgte at klippe håndleddet op igen. Det gjorde frygteligt ondt. Dagen efter blev han fundet af en mand, der fik tilkaldt en ambulance og politiet, som fandt ud af, hvor han hørte til.

KULMINATIONEN PÅ NEDTUREN

Den aften i oktober blev kulminationen på en hård periode i Birgers liv. I 1987 gik konen fra ham, da hun havde fundet en anden. Hun tog børnene og bilen med sig og efterlod ham alene i lejligheden på Skelagervej i Risskov.

”Jeg blev meget sur, da jeg fandt ud af det, og hun ikke ville indrømme det. Jeg har alle dage været meget jaloux,” fortæller Birger. Efter bruddet tog alkoholen for alvor fat, og han drak cirka 18 guldøl om dagen, røg 60 Prince og levede af havregrød.

”Jeg ved sgu ikke, om alkoholen hjalp. Det var falsk, men jeg kunne ikke se andre løsninger,” fortæller Birger, der i løbet af den næste tid blev indlagt flere gange med delirium. Han blev medicineret af sin læge og psykiater, men endte med at misbruge pillerne i stedet, da de ikke var strengt doseret.

Birger kunne godt selv se, at det ikke gik. Han skrev derfor i et brev til sin læge, at han skulle hjælpe ham på et bosted, hvis ikke han skulle forsvinde fra jordens overflade, som han selv udtrykker det.

Herefter kom han på sit første ophold hos Ørsted Nervesanatorium, der i dag hedder Tangkær. Her var han i syv måneder, inden han kom hjem i lejligheden på Skelagervej.

ØRSTED HJALP BIRGER TILBAGE PÅ SPORET

De syv måneder var lige, hvad Birger havde brug for. Kønnene var blandet, og han nød at være der. Den første tid var hård, da han skulle være alkoholfri, og abstinenserne var hårde ved kroppen. Han klarede sig dog igennem og endte med at sidde i festudvalget, hvor han var med til at arrangere fastelavnsmøder og lignende. Noget, der passede ham, da han havde erfaring med at planlægge fra sit arbejdsliv.

Efter de syv måneder kom Birger hjem i lejligheden. Det hele startede godt, og han gik på Lilleskolen – en skole for voksne, der af forskellige årsager er uden arbejde. Han faldt dog tilbage i øllene og pillerne.

Han prøvede at tage sit eget liv med en overdosis, men vågnede op igen. Med hjælp fra venner kom han tilbage på bostedet i Ørsted.

Dette bringer os tilbage, til den aften, hvor Birger stak af. Det var den første aften tilbage på Ørsted, som han kalder det. Kønnene var ikke længere blandet, og det var ikke helt, som det plejede. Efter han blev fundet i sivene, endte han på intensiv i Randers og siden på den lukkede i Risskov. Her fik han lov at være blandt kvinderne, da han ikke var til fare for nogen.

”Jeg er meget glad for, at det ikke lykkedes. Jeg er glad for at være her i dag,” siger Birger. Det omtumlede liv har også gjort, at Birger i dag ikke har nogen kontakt til sin datter og sjældent ser sin søn.

Det påvirker ham meget, og han har stadig malerier hængende på væggene, som de har malet til ham. I dag bor han på et plejehjem, hvor et af højdepunkterne er at maile med sin søn og følge med i hans liv. Birger lever desuden et alkohol- og røgfrit liv i dag.

Selvordsforsøget har sat sine tydelige spor på Birger Sørensens håndled. Han har desuden mistet det meste funktion i hånden. Foto Christian Fomsgaard Jensen